

Tadeusz Kifer ps. „Kruszynka” urodził się 20 marca 1922 roku w Czechowicach k. Warszawy, w rodzinie Jana i Aleksandry z Kifferów. Był członkiem 2 Warszawskiej Drużyny Harcerzy, absolwentem Gimnazjum Męskiego Towarzystwa im. Jana Zamoyskiego w Warszawie. We wrześniu 1939 roku został ranny podczas walk z Niemcami. Po wyzdrowieniu wstąpił do Korpusu Ochotniczej Straży Pożarnej.

Od wiosny 1940 roku należał do Związku Walki Zbrojnej – Armii Krajowej, był podchorążym. Uczestniczył w kolportażu prasy podziemnej, prowadził nasłuch radiowy, zorganizował konspiracyjny magazyn broni. Brał udział w akcjach sabotażowych i dywersyjnych na terenie Ursusa oraz Warszawy: zrywaniu hitlerowskich flag, rozkręcaniu torów kolejowych, podpalaniu transportów wojskowych, jadących na front wschodni.

1 października 1942 roku, na skutek donosu, został aresztowany wraz z siostrą i matką. Trafił na Pawiak, skąd, po brutalnym śledztwie, podczas którego nie wydał nikogo, został wywieziony 18 listopada do KL Auschwitz. Zginął w obozie 9 grudnia 1942 roku.

Został upamiętniony na warszawskim Cmentarzu Wojskowym na Powązkach i w Muzeum Więzienia Pawiak, Jego imię nosi rondo u zbiegu stołecznych ulic: T. Kościuszki i Cierlickiej.